

Posudek oponenta diplomové práce

Jméno diplomantky: **Kateřina Kulhánková**

Téma a rozsah práce: **Taktika výslechu**. 62 stran

Datum odevzdání práce: 26. 3. 2012

Předložená diplomová práce vyhovuje požadavkům kladeným na tento typ prací. Práce je pojata interdisciplinárně, jsou v ní zastoupeny partie kriminalistické, právní a psychologické.

Systematika práce je přehledná a logická.

Autorka čerpala z dostatečného okruhu literárních pramenů, včetně internetových zdrojů. Poměrně málo jsou zastoupeny zahraniční prameny. Za nedostatek pokládám, že diplomantka nezařadila do práce praktické příklady, event. též názorné materiály.

Je kladem práce, že diplomantka vychází z aktuálního stavu poznání a reaguje na nejčerstvější legislativní změny, např. na novelizaci trestního řádu, provedenou zákonem č. 459/2011 Sb. (partie o provádění výslechu tzv. „videokonferencí“ – str. 14 a násl.).

Způsob zpracování je kultivovaný. Text má dobrou jazykovou úroveň, množství jazykových chyb je poměrně malé (např. str. 25 a násl. – „stádium“; interpunkce str. 41, 7. ř. zdola).

Závažnější věcné ani formální chyby jsem v práci neshledal. Z dílčích pochybení lze uvést:

- str. 8, 2. odst. – („uvedení obviněného do vazby“ – sic!) nelze nikdy použít jako prostředek sloužící k dosažení přítomnosti obviněného u výslechu;
- str. 9, 1. odst. – v odborném právnickém textu, je-li zmiňována novelizace, je třeba vždy přesně identifikovat normu, jíž došlo k novelizaci; diplomantka tak činí až o několik stránek později (na str. 14 v poznámce 34), což je pro čtenáře málo komfortní;
- str. 22 – výklad v prvních dvou odstavcích, zdůrazňující potřebu „utajení podoby vyslychané osoby“ před obviněným a před obhájcem, nemůže obecně (ve vztahu ke všem výslechům) obstát. Obhájce má zásadně právo se výslechu svědka zúčastnit a totožnost svědka před ním nesmí být utajována. Výjimkou je toliko ustanovení o utajovaném svědkovi - § 55 odst. 2 tr. řádu;
- str. 55 - celý „Závěr“ je příliš stručný až lakonický, zasluhoval by větší rozsah; není jasné, zda konstatování, že „výslech... není upraven dostatečně“, vztahuje diplomantka toliko na právní úpravu nebo na nedostatečné rozpracování celé problematiky v literatuře; bylo by vhodné, kdyby naznačila, jaké aspekty by zasluhovaly větší pozornosti.

Diplomová práce je způsobilá k obhajobě, při níž by diplomantka měla zodpovědět otázku:

«Existují situace, kdy lze připustit výjimku z pravidla, že „výslech je třeba provést co nejdříve poté, co nastala vyšetřovaná událost“ (jak diplomantka doporučuje na str. 23)?»

Práci předběžně klasifikuji stupněm velmi dobře.

V Praze dne 31. března 2012.

Prof. JUDr. Jan Musil, CSc.